Han skal ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en rykende veke. Es.42.3

PFN Kontakten

Nr.3 - 2013 Årgang 25 Nyheter fra Prison Fellowship Norge

Fengselsprest Jens Fredrik Brenne

Fengslende dager –et årlig høydepunkt

Prison Fellowship Norge sin kalender for 2014 er klar! Den deles ut gratis til alle fengsler i Norge.

Flotte bilder og godt budskap!

Nåde, barmhjertighet og fred være med dere..

Slik møtes vi på forsiden av PF-Kalenderen for 2014, som foreligger, klar til distribusjon. Det er det 12. året kalenderen sendes ut til alle innsatte til jul, igjen et prydeksemplar satt opp uten kostnad for oss av Odd S. Beverfjord, nå med base i Thailand.

Det er også en flott julegave til venner. Det finnes ikke maken. Her får en også årets kirketekster og mange refleksjoner rundt sentrale temaer i Bibelen, misjon og viktige jubileer/merkedager over året.

Vi håper du kan være med å ***finansiere*** kalenderen,

for det kan du faktisk gjøre, ved å kjøpe kalendere for videre gave til familie og venner, selge kalendere til venner, til menighetsmedlemmer etc. Noen vil også støtte saken, å gi Guds ord til innsatte i våre fengsler, uten at de selv synes de trenger en kalender. De kan få en "kvittering" i form av et "gavebrev", på kr 100 eller mer.

Hver kalender *koster* kr100,-, og for det er du med å gi kalendere til 8 innsatte – eller Guds ord og flotte bilder til familie og venner. Totalt koster kalendermisjonen vår ca. 50.000 kroner, når vi ser bort fra all frivillig innsats til distribusjon/transport og utdeling, m.v.

Kalenderne er svært populære, også hos fengselsprestene, som ofte bruker dem som redskap i samtale med innsatte. Vi finner kalenderne på vegger i mange fengselsceller.

Så, vil du være med? Bestill et antall kalendere og/eller gavebrev på epost: jan-erik.strand@hotmail.com

Papirpost:
Jan Strand, Forsetveien 23, 2010 Strømmen
Telefon: 93049894

Hilsen
Ingvald Viken

Å styre mot målet i Prison Fellowship

Som styreteam har vi ofte behov for å se om vi er på rett vei.

Omrisset har vi i formålet vårt:

Prison Fellowship Norge (PFN) er et norsk tverrkirkelig fellesskap (forening) med følgende hovedformål:

- Å gi håp, oppmuntring og støtte til innsatte og ofre for kriminalitet
- Å bidra til kontakt med familie – og reetablering i samfunnet
- Å tilby vennskap, nettverk og praktisk hjelp under og etter soning

Rammen er omfattende, men relativ klar, og spørsmålet er da hvordan vi som liten frivillig organisasjon i Norge kan sette oss mer kvantitative mål, som vi kan bruke som test på hva vi oppnår.

Vi har ikke lyktes godt i å få fram finansiering som kan gi grunnlag for å spenne buen særlig høyt, men en viktig del av våre styresamlinger er å rapportere, få et bilde av viktige resultater og bygge inn noen kordinerte aktiviteter framover for å kvalifisere medarbeidere/de frivillige til å fungere godt, i nært samarbeid med resten av teamet og i avgjørende samarbeid med fengselsprester og fengselsadministrasjon, og i nettverket etter soning.

Det har vært oppløftende å se at vi etter siste årsmøte nå har 3 av styremedlemmene i 40-årene, en viktig fornyelse i styrelaget, og ikke bare en forbedring av alderssammensetningen, men også en fornyelse i erfaringsbakgrunn fra fengselsmiljø, misjonsmiljø og omsorgsfokus. Det tegner godt for videre arbeid.

Arbeidet vårt er ofte *et praktisk arbeid*. Vi møter enkeltmenneskers behov, først og fremst norske, som skal tilbake til samfunnet inn i et meningsfullt liv, med boligløsning, opplæring/studier og jobb. Men det er også utlendinger som vi kan hjelpe inn på nye spor, oftest med at vi bryr oss om deres behov, en "omsorg" som sitter fast i minnet deres når de er tilbake i sitt hjemland, noen også i fortsatt assistanse gjennom det nasjonale PF i hjemlandet.

Jeg har i de siste dager igjen blitt minnet om utlendinger gjennom å få lov til å assistere en liten polsk familie som måtte til Oslo et par dager – og ikke hadde glemt hjelpen fra 2010-2011. Det jeg hadde glemt, var likevel langt fram i minnet hos noen PF hadde hjulpet. Når jeg kunne ønske dem *Guds velsignelse* på turen, ble det viktig for meg å gjennomtenke også vårt kristne fundament: Den hjelpen vi får ha med oss på veien.

Og du som leser dette nyhetsbladet, også du som er direkte involvert i arbeide: Takk! Og så trenger vi fortsatt oppmuntring og positive håndtrykk.

Med hilsen fra Ingvald Viken, styreleder

Inspirerende helg på Stenbekk misjonsenter

Fengslende dager 20.-22.september 2013

Ole Chr. Lie som er en av de mest aktive i det arbeidet som region ”Kløfta” driver, markerte at for han var hovedformålet med samlingen å inspirere PFN-medlemmene til å engasjere seg i å verve flere medarbeidere. Det er et stort behov for å få flere til å besøke innsatte og ikke minst til å følge dem opp etter løslatelse. Dette ble på en måte et hovedtema under samlingen og mange reiste spørsmålet om hvordan vi kan rette appellen til våre ulike medlemmer der.

Jan Strand pekte på at for deres region er den støtte som de får gjennom menigheten ”Sion” på Kløfta av uvurderlig hjelp. Det hadde vært ønskelig at flere menigheter kunne engasjere seg på en slik måte, men det er ikke så lett å få til. Når det gjelder statskirkemenighetene, er det mest enkeltmedlemmer som har engasjert seg.

PFN vektlegger å være et tverrkirkelig arbeid og rundt det nye fengslet i Halden har PFN-lederne der gjennom lengre tid bygget opp til samlinger og arbeid der alle menigheter deltar. Dessverre er erfaringen at det ikke på lengre sikt er lett å få det til. Vi må lykkes enda mer med å formidle hvor viktig dette arbeidet er og hvor mye det gir til dem som er med.

Tor Arne Moxheim fra Halden er en av de som har opplevd dette den siste tiden og oppfordrer andre til prøve dette. PFN tar et ansvar for å skolere og forberede alle nye på en god måte. PFN har dyktige musikere og formidlere som gjerne mottar invitasjon til å delta i menighetsmøter og kan fortelle om arbeidet.

Under morbærtreet –Sycamore Tree

- et PF program om oppgjør, tilgivelse og forsoning.

Fagseminar under Fengslende Dager, ved Jarle Klungrehaug:

En arbeidsgruppe bestående av Tove Stabell, Tommy Gjølberg og Jarle Klungrehaug har i lengre tid arbeidet for å tilpasse dette programmet til norske forhold. Mye av kursmateriellet som kommer fra USA er oversatt fra engelsk. Jarle Klungrehaug som ga en presentasjon av programmet, mente gruppen nå er kommet så langt at det bør være mulig å planlegge et pilotprosjekt i et fengsel der det er åpenhet for et slikt forsøk.

I England og i Nederland er slike programmer kjørt i flere år og med en svært høy suksessfaktor mht redusert kriminelt tilbakefall. Hovedideen som bygger på bibelhistorien om tolleren Sakkeus, er at de som har begått kriminelle handlinger skal møte eksempler på ”ofre” for slike handlinger ansikt til ansikt. Gjennom et møteprogram skal de få forståelse for hverandres tanker og hva handlingene har gjort med ofrene og vise versa. Klungrehaug mente at det i et pilotprosjekt ikke vil være riktig å begynne med de vanskeligste og tyngste forbrytelsene. Han understreket at de kursansvarlige må få nødvendig opplæring og at en må ha tilgang på profesjonell hjelp, for eksempel psykolog. Han mente i forberedelsen av et slikt prosjekt kan PFN dra stor fordel av å søke råd hos PF i England eller Nederland som har mange års erfaring med slike kurs.

I diskusjonen etter Klungrehaugs redegjørelse var det særlig to spørsmål som ble fokusert. Kurset bruker bibelske uttrykk som bekjennelse og forsoning og tar utgangspunkt i ”Guds syn” på kriminalitet og på ofre/gjerningsmenn. Vil kristen forsoningslære være for utfordrende til at det blir akseptert av norske myndigheter og Kriminalomsorgen? Det vil være avgjørende at vi får fengselsprester som medansvarlige for kursopplegget.

Det andre alvorlige spørsmål som ble reist var om PFN på det nåværende tidspunkt har ressurser (faglige og økonomiske) til å gjennomføre det på en trygg måte. Lederen gjorde kjent at vi kan få besøk fra Nederland i hjelp med skolering av kursmedarbeidere. Klungrehaug hadde som norsk navn kalt det ”Forsonende møter”. Ingvald Viken ba deltakerne i FD sende navneforslag og andre kommentarer til ham, for styrets videre behandling av spørsmålet om å starte et pilotprosjekt.

Fengselsprest Jens Fredrik Brenne: Verdien i vår tjeneste!

Fra Fengslende dager 2013

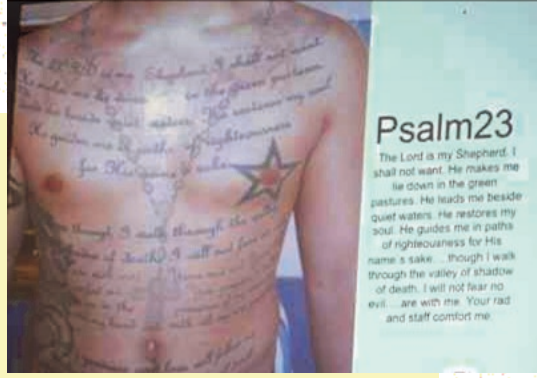
Brenne tok utgangspunkt i bibelteksten i Matt 25, 32-41 og spesielt versene 35 og 36 der det står : "For jeg var sulten , og dere ga meg mat, jeg var tørst og dere ga meg drikke; jeg var naken og dere kledde meg; jeg var syk og dere så til meg og jeg var i fengsel og dere besøkte meg". Denne teksten kommer som en del av Matteus beskrivelse av den endelige dom. Brenne understreket at denne teksten sier at Guds dom gjelder alle folkeslag! v.32

Det går ikke an å være nøytral og utenfor denne dagen. Dette vet vi ikke alle erkjenne, men mange kriminelle vet det og søker trøst i at: ***Only God can judge me! Men for mange dømte for kriminelle handlinger er det vanskelig å tro på tilgivelse.***

Jesus Kristus frelser som tilbys alle: Noen tar imot, andre forkaster Ham. Men en dag skal Jesus komme igjen som dommer med Guddommelig myndighet. Det er en viktig del av virkelighetsforståelse at skapelsen og dommen henger sammen.

Brenne pekte på at Jesus ofte brukte betegnelsen Menneskesønnen om seg selv, 80 ganger i NT. Bl.a Luk. 5,24: "Men for at dere skal vite at menneskesønnen har makt på jorda til å tilgi synder - nå talte han til den lamme - så sier jeg deg: Stå opp, ta båra di å gå hjem! ". Jesus var på alle måter et fullt og helt menneske.. Prøvd i alt i likhet m oss som mennesker. Guds visjon for dette livet er at vi **er og skal være ekte medmennesker.**

Vi har fått et menneskeverd som uttrykkes ved at vi er skapt i Guds bilde. *Når jeg ser ditt ansikt ser jeg Guds ansikt.* Esau - Jakob 1.Mos 33,10b. Hvordan få bort hat på hjerten? Se Gud i din nestes ansikt! Å søke å bli Gud lik, ikke ved å være overåndelige og livsfjerne som kristne, men å være sanne medmennesker. Vi er betrodd et ansvar å reflektere Gud. Det er vårt kall. Det har Jesus vist oss hva er ved å være Menneskesønnen, sant menneske som lever i kontakt med Gud. *Elsker Gud over alle ting og sin neste som seg selv!*

Denne visjon har Gud aldri gitt opp. Det har vært slik fra verdens grunnvoll ble lagt, **v.34** Dette er fortsatt meningen med livet.

Nå vil han realisere denne visjonen som menneskesønnens etterfølgere! Et eksempel har Jesus gitt oss i lignelsen om den barmhjertige samaritan. Han så et medmenneske som trengte hjelp og han gjorde noe med det. Det bør være vår visjon for vår tjeneste for innsatte og løslatte. Av Jesu ord i Matt 25 kan vi se hvor stort Jesus tenker om denne tjeneste,
Vi skal dele Guds nåde til frelse og nytt liv som vi selv har fått del i. Nådens hensikt er å gjøre oss til ekte medmennesker, mennesker som søker å være Gud lik.
Guds nåde er skapende og gjenoppretter relasjonen til Gud og medmennesker.
I Bibelen finnes **to vaskevannsfat**. Det første brukte Pilatus for å si; dette har ikke jeg noe med. Det andre brukte Jesus for å bry seg om sine medmennesker.
Han ble så engasjer i medmenneskers liv(nød og synd), at han fikk blod på nevene.
Ved Guds nåde er vi Guds arvinger som en gang skal ta arven i eie fullt ut!

En spesiell og interessant del av Jens Fredriks presentasjon var bildene av innsattes tatoveringer som bar med seg sterke kristne budskap og symbolikk.
Som en av deltakerne sa det, det var nesten sånn at jeg begynte å like tatoveringer! (Se bilde, innsatt med hele salme 23 tatovert på brystet.

Referent: Arne Synnes, styremedlem og sekretær

Rekruttering til PFN

Jesus er tolleres og synderes venn, derfor er vi kristne også høyest aktuelle venner for de som soner sine dommer. Jesu kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den hellige ånd slik at vi kan gå ut i forsoningens tjeneste til de som sitter inne. Det er overaskende hva slags åpenhet og frihet som egentlig møter oss som besøker de innsatte i et fengsel. Det er mange som setter stor pris på at noen kommer utenfra for å snakke med dem. I samtalene med dem er det lett å komme inn på bibelske tema som de faktisk strever med der og da.
Hvordan skal vi dele dette viktige og velsignede arbeidet med andre kristne og menigheter? Vi er kalt til å gjøre disipler, døpe dem og lære dem alt det Jesus har befalt oss ihht Matt 28. Selv er vi ikke disipler før vi bærer mye frukt.
Joh 15:8 For slik herliggjøres Faderen, når dere bærer mye frukt og blir mine disipler.
Den beste måten å bære mye frukt er å gjøre disipler. Jesus investerte sin tid og krefter i sine medarbeidere, for at de skulle gjøre det Han gjorde. Jeg tror vi skal ta det til oss at vi er med på å hjelpe og trene opp flere til å gjøre det Jesus har befalt. Det å besøke de minste som sitter i fengsel hører absolutt med til dette. Det å hjelpe nye kristne til å finne glede og mening med å tjene i fengslene er også disippelgjøring.
Arbeidet vårt har fokus på de innsatte, vi har gudstjeneste med dem, snakker med dem, baker kaker til dem, huser deres familier – noen av oss blir nesten det nærmeste den innsatte har av familie. Det er fantastisk å se så mye selvoppofrelse og sann kjærlighet. Men vår tjeneste strekker seg enda videre enn det. Sammen må vi arbeide for at dette lemmet på Kristi legeme blir sterkere og når enda lenger. Vi utfordres til å vise omsorg for hverandre, glede oss over styrkene og nådegavene oss imellom og til å inkludere flere kristne i dette viktige arbeidet. -fortsetter neste side—>

Hva vil vi med straffen?

Drøyt 3 år som fengselsprest ved Ringerike fengsel har ikke gitt meg oversikt over norsk kriminal-omsorg og heller ikke gjort meg til noen tungvekter innen kriminologi og straffe -gjennomførings-loven. Det er vel kjent at jo mindre man har forstått og jo mindre man har av kunnskap, jo lettere er det å være bastant i sin oppfatning. Jeg tillater meg likevel å undres og stille noen spørsmål ved straffegjennomføringen i Norge.

Det er dyrt å drive kriminalomsorg i Norge og denne virksomheten bør som alt annet i samfunnet prøves på om virksomheten virker etter sin hensikt og drives på en økonomisk forsvarlig måte. Hensikten med straffegjennomføringen i Norge har, slik som jeg har forstått det, flere sider. Den skal være avskrekkende, og de innsatte skal hjelpes ut i samfunnet igjen som mest mulig lovlydige borgere. Fengselsoppholdet skal dessuten sørge for at samfunnet er beskyttet mot de potensielt farlige og de notorisk kriminelle den tiden de sitter inne.

Jeg har til gode å møte innsatte som mener at det ligger noen preventiv effekt i fengselsstraffen på tross av at fengselet lykkes ganske godt med å gjøre oppholdet ubehagelig for den innsatte. Jeg kan heller ikke huske at noen ansatt i kriminalomsorgen har hevdet at den preventive effekten er nevneverdig. Vi vet også at langt over 50% av de som har sittet inne kommer tilbake. En liten nedgang i gjengangerprosenten de siste årene kommer av at vi er blitt flinkere til å utvise utlendinger når de er ferdigsonet. Den opplagte effekten at noen notoriske kriminelle «tas ut av drift» i perioder mister noe av sin effekt av den «nettverksbygging» og opplæring av unge «kandidater» som skjer inne i fengselet.

Kriminalomsorgen har en vanskelig oppgave og ressursene oppleves ofte som mangelfulle. Det undrer meg likevel at en organisasjon som i så liten grad lykkes med sitt formål i så liten grad utfordres til å tenke nytt. Nær sagt et hvert forslag til nytenkning ble stoppet av «sikkerhetskortet».

Ringerike fengsel er et fengsel med høyt sikkerhetsnivå. Jeg forstår at det er behov for slike fengsler i samfunnet vårt. Men langt fra alle de innsatte ved fengselet var naturlige kandidater til et slikt sikkerhetsregime. Stadig kom det inn unge mennesker med relativt korte dommer og med et rulleblad som ikke var avskrekkende. Politikerne vil ha bort soningskøene og det er bra, men når fengslene fylles til randen går det sterkt ut over soningsforholdene til de innsatte og til arbeidsforholdene til betjentene. Det ville vært en riktigere satsing å skape nye soningsplasser og satse mer på samfunnstjeneste for de yngste. Et fengsel som er fylt til randen mangler handlefrihet til å tilpasse avdelingene slik at fangesammensetningen blir mest mulig positiv. I Ringerike fengsel hadde vi til tider over 100% belegg!

Den viktigste mangelen ved norsk kriminalomsorg er likevel det nesten fraværende ettervernet. Jeg opplevde som fengselsprest at de innsatte ofte hadde stor motivasjon for å nå frem til et annerledes liv. Men svært mange av dem har hatt en svært vanskelig oppvekst og de vet knapt hva et ryddig og lovlydig liv er. Skal de ha noen mulighet for å komme videre må noen være der for dem når de kommer ut. Dette er en oppgave som krever både stor entusiasme og innsikt. De løslatte opplevde gjerne at hjelperne som hadde lovet «gull og grønne skoger» før løslatelsen hadde gått hjem fra kontoret når behovet var som størst.

Heldigvis finnes det noen entusiaster. Ikke rent få løslatte får hjelp av Frelsesarmeen, Evangeliesentrene, Fri og Prison Fellowship. Det undrer meg at ikke kriminalomsorgen tydeligere ser hvilken ressurs som ligger i disse organisasjonene! Dersom samfunnet tilførte ressurser til disse organisasjonene er jeg overbevist om at mye kunne bli spart av menneskelig lidelse. Det ville igjen føre til besparelse innenfor rettsvesen og kriminalomsorg.
Lite tyder på at det vil skje. Jeg undres: Hvor lang tid vil det ta før noen finner på å kreve resultater av kriminalomsorgen i form av mennesker som lever et lovlydig liv?

Rolf Martin Synnes

Hvordan kan vi inspirere andre til å være Jesu disipler i fengslene? Først og fremst inviterer vi med noen vi merker har Kristi hjerte og sinnelag i seg. Vi må som Paulus være villig til å være fedre og mødre for dem i den viktige og sårbare startfasen. Det er da det er lett å trampe i klaveret. Terskelen for å bli med senkes betraktelig når en vet en har noen å støtte seg til som gir veiledning underveis. Nye frivillige må følges tett opp, få utfordringer og opplæring som gjør møtet med fengslet og de innsatte til en trygg og givende opplevelse. Vi blir modeller og eksempler for hverandre.
Jeg ble vitne til et godt eksempel på det forrige uke. Da en svært rutinert dame spurte en mann som var med i fengselet for første gang hva han ville si til andre om kveldens besøk i et fengsel, tok hun ansvar for å kvalitetssikre at vedkommende hadde forstått taushetsplikten. Vi hjelper hverandre til å forstå kulturen og sikkerhetsrutinene slik at vi opptrer profesjonelt og tillitsskapende både overfor innsatte og ansatte.

Tro på deg selv, du som har besøkt fengslene i mange år. Du kjenner dette arbeidet, du har viktig kompetanse som andre trenger å tilegne seg. Du kan være en veileder for nye kristne som lengter etter å tjene Gud, som ikke vet at markene står hvite til høst rett bak nærmeste fengselsmur. Hvis vi skal lykkes med å få tak i alle de frivillige vi trenger i fengslene så må du og jeg påta oss ansvaret med å gjøre slike nye disipler. Det er slik Guds rike har gått frem siden alt startet for 2000 år siden.

Tor Arne Moxheim, styremedlem

Oppslagstavlen

Kurs i frivillig fengselsarbeid

For nye og gamle medarbeidere
I menigheten Vintreet, Lingelemveien 72 Sandefjord
Lørdag 30.november Fra 10 til 18
Kursleder Odd Arvid Stykket
Påmelding til post@endringsarbeid.no eller sms til 47454900 innen 26.november

PFN-kontakten

er et informasjons– og medlemsblad for Prison Fellowship Norge (PFN). PFN er et tverrkirkelig fellesskap tilsluttet Prison Fellowship International (PFI), som har medlemmer i 124 land, 100 000 frivillige og 500 ansatte.

www.pfi.org ***www.pfn.no*** *Søk også etter oss på facebook!*

ADHD

Vi synes å se at mange av våre venner som sitter i fengsel kan ha nytte av dette innspillet:

”Jeg er en voksen mann som er passert 50 år. Nylig har fått diagnosen ADHD. Forklaringen har ført til en stor positiv endring i livet mitt, spesielt etter at jeg har begynt å bruke medisiner. Jeg bruker en moderat dose med Concerta hver dag. Til nå har jeg brukt dette i ca. 3 mnd. Virkningen av medisinen er god, og endring i tanker, konsentrasjon, holde fokus, system og orden i papirer og i hverdagen ellers er mye bedre. Humøret er også bedre og jeg er lettere til sinns. Er mer utholdende over tid når jeg løper og trener og gir ikke opp så lett som før. Jeg har også mer tro på meg selv og fremtiden.

For meg har alkoholen dratt med i negativ retning. Tidligere har jeg selvmedisinert meg med alkohol grunnet indre uro. Alkoholen har ført til kriminelle handlinger. Jeg føler og tar dette ansvaret innover meg mye mer nå og har måttet spole tilbake og gå igjennom livet mitt på nytt flere ganger. Konsekvensene av alkoholen har også ført til skilsmisse og dårlig kontakt med egne barn. Nå har jeg overskudd til å rydde opp i dette og å ta kontakt og forklare. Medisinene hjelper meg mye, med forsiktig optimisme har jeg tro på et nytt liv, noe som allerede. viser seg i positiv atferd og ønske om å ta mer ansvar i eget liv og å rydde opp i det..
Det jeg er nysgjerrig på nå, er om andre med lignende erfaringer med medisiner kjenner seg igjen i det jeg skriver. Jeg tenker ofte på hvorfor dette ikke kunne vært oppdaget tidligere, så ville livet sannsynligvis vært annerledes i positiv retning tidligere i livet.

Det ville styrket meg å høre andres oppfatning og endring ved bruk av medisiner til det positive. Det er som natt og dag i mitt tilfelle nå. Til å begynne med var jeg skeptisk til medisiner og til at det ville hjelpe meg, fordi jeg fikk press og vondt i hodet den første tiden. Dette er nå helt borte. Nå ser jeg mye lysere på ting og løser oppgaver bedre. Jeg har hatt en mild angst tidligere, men den er også borte nå. Jeg har lest i ADHD-boken (en håndbok for voksne med ADHD,S:Hoem. Red anm.)at det varierer noe fra person til person, men stor sett så merker de fleste de fleste endringer. DET JEG ØNSKER Å HØRE OM, ER REFERANSER fra andre som har hatt positiv effekt av medisiner og at livet rett og slett har endret seg. Utrolig, men sant.
Jeg merker det selv tydelig, og andre rundt meg merker det også.

Med vennlig Hilsen Jørgen Holmedal”

For mer informasjon:. ***www.adhdnorge.no***

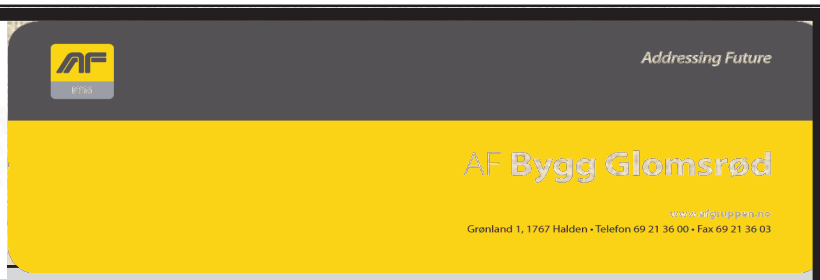
Avsender: PFN, Forsetvn.23, 2010 Strømmen

B
NORGE P.P. PORTO BETALT
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
posten

Om du ikke ønsker bladet, eller vil anbefale oss en venn å sende det til: send mail til post@pfn.no eller sms til 93 04 98 94

Linstad
Consult

Gjensidig Byggtjenester AS

Prosjektledelse
Prosjektadministrasjon
Eiendomsutvikling

Kontakt med PRISON FELLOWSHIP NORGE:

- ☐ **Jeg har spørsmål, ønsker hjelp, rådgivning eller annet**
- ☐ **Jeg vil være medlem i Prison Fellowship: Enkeltmedlem kr. 200,- pr. år, familie kr. 300,-**
- ☐ **Jeg kan tenke meg være med som medarbeider i eller utenfor fengsel**
- ☐ **Jeg vil delta i bønn for arbeidet**
- ☐ **Jeg vil kontaktes om mulighetene for å bidra økonomisk, med gaver eller dugnad**

Jeg ønsker nyhetsblad i posten ☐

På mail ☐

Navn:_____

Adresse:_____

Mobil:_____ **E-post:**_____

Inspirerende videoer fra PF sitt arbeid rundt i verden (på engelsk): www.theprisonyard.org

Driftskonto:
0539.33.92772

Medlemsskap og gaver:
9791.11.12012

epost **post@pfn.no**

Post:
PFN c/o Jan Strand,
Forsetvn.23,
2010Strømmen

Tlf: 93 04 98 94

Org.nr. 979 658 184